

(๓๒)

อุทธรณ์

งานอุทธรณ์ / ฎีกา
ศาลจังหวัดพิจิตร

27 มี.ค. 2566

เวลา 11.00 น.

คดีหมายเลขดำที่ ผบอ ๒๑๑๖/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ ผบอ ๒๖๕/๒๕๖๖

จังหวัดพิจิตร

ศาล.....
วันที่ ๒๕ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ความ.....แพ่ง

บริษัท บริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด

โจทก์

ระหว่าง

นางวรารมณี อินทร์น กับพวก รวม ๒ คน

จำเลย

(นายชินพันธุ์ สุวรรณเนตร)

๓๐ มี.ค. ๒๕๖๖

ข้อหาหรือฐานความผิด.....เข้าซื้อ ค้ำประกัน

จำนวนทุนทรัพย์.....๒๔๖,๗๖๘

บาท

สตางค์

ข้าพเจ้า.....นางวรารมณี อินทร์น กับพวก รวม ๒ คน

(นายชินพันธุ์ สุวรรณเนตร)
๒๘ มี.ค. ๒๕๖๖

ขอยื่นอุทธรณ์คัดค้าน.....คำพิพากษา.....ลงวันที่ ๒๖ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ที่ได้อ่านเมื่อ วันที่ ๒๖ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ มีข้อความตาม

ที่จะกล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. โจทก์ฟ้องว่าเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเข้าซื้อรถยนต์ยี่ห้อ โตโยต้า หมายเลขทะเบียน กค ๘๒๓ พิจิตร ไปจากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด มหาชน ในราคา ๔๔๘,๐๒๙.๕๗ บาท ตกลงชำระค่าเช่า ๗๒ งวด โดยมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกันจำเลยที่ ๑ ได้รับรถยนต์ที่เข้าซื้อแล้วแต่ชำระค่าเช่าซื้อเพียง ๒ งวดเป็นเงิน ๑๓,๘๖๒ บาท แล้วผิดนัดตั้งแต่วันที่ ๓ ประจำวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงงวดที่ ๕ ประจำวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เกินกว่า ๓ งวดติดต่อกัน ผู้ให้เช่าซื้อจึงบอกเลิกสัญญา ต่อมาผู้ให้เช่าซื้อว่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามเอารถยนต์คืน เสียค่าใช้จ่ายเป็นเงิน ๔๗,๐๐๐ บาท และได้รับรถยนต์ที่เข้าซื้อคืนในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จึงนำออกขายทอดตลาด

ได้เงิน ๒๘๐,๐๐๐ บาท เมื่อนำไปหักจากหนี้ที่ค้างชำระตามสัญญาเช่าซื้อยังขาดอยู่อีก ๒๐๕,๑๖๘ บาท นอกจากนี้หากจำเลยที่ ๑ ส่งมอบรถคืนตั้งแต่วันผิคนัดผู้ให้เช่าซื้อสามารถนำรถออกให้เขาได้ค่าเช่าไม่ต่ำกว่าวันละ ๓๐๐ บาท นับแต่วันผิคนัดถึงวันยึดรถคืน ๑๒๓ วันเป็นเงิน ๓๖,๙๐๐ บาทรวมค่าเสียหายทั้งสิ้นเป็นเงิน ๒๔๖,๗๖๘ บาท จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมจึงต้องชดใช้ค่าเสียหายดังกล่าว วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ ผู้ให้เช่าซื้อโอนขายสิทธิเรียกร้องทั้งหมดให้แก่โจทก์จำเลยทั้งสองจึงต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์ ทวงถามแล้วจำเลยทั้งสองเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน ๒๔๖,๗๖๘ บาทพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยทั้งสองให้การว่าภายหลังจำเลยที่ ๑ ผิคนัดตั้งแต่งวดประจำวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด(มหาชน) ผู้ให้เช่าซื้อไม่ได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญากับจำเลยที่ ๑ ตามสัญญาเช่าซื้อข้อ ๑๑.๑ แต่ผู้ให้เช่าซื้อจ้างบุคคลภายนอกออกติดตามรถยนต์จากจำเลยที่ ๑ และเข้ายึดรถในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ การติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนดังกล่าว ไม่เป็นไปตามสัญญาเช่าซื้อ ถือว่าผู้ให้เช่าซื้อสละเงื่อนไขเงื่อนไขเวลาไม่ยึดถือตามสัญญาเช่าซื้ออีกต่อไป ส่วนจำเลยที่ ๑ ไม่ได้โต้แย้งคัดค้านการยึดรถยอมถือว่าผู้ให้เช่าซื้อและจำเลยที่ ๑ ต่างสมัครใจเลิกสัญญากันโดยปริยาย ไม่ใช่การเลิกสัญญาโดยผลของสัญญาเช่าซื้อเพราะเหตุผู้เช่าซื้อผิคนัด ผิคสัญญาหรือผู้ให้เช่าซื้อบอกเลิกสัญญา แต่เป็นกรณีที่สัญญาเช่าซื้อเลิกกัน ด้วยเหตุอื่นคู่สัญญาไม่มีสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาต่อไป จำเลยทั้งสองจึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าขาดราคาแก่โจทก์ ที่โจทก์เรียกค่าขาดประโยชน์ วันละ ๓๐๐ บาท เป็นเวลา ๑๒๓ วันรวมเป็นเงิน ๓๖,๐๐๐ บาท นั้น ผู้ให้เช่าซื้อติดตามรถยนต์คืนก่อนสัญญาเลิกกัน โจทก์จึงไม่มีสิทธิเรียกค่าขาดประโยชน์ ที่โจทก์เรียกค่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนเป็นเงินจำนวน ๔,๗๐๐ บาทนั้น โจทก์กล่าวอ้างลอยๆ ไม่มีพยานหลักฐานมาสนับสนุนและเป็นการเรียกร้องสูงเกินส่วน จำเลยที่ ๑ ขอเสนอค่าใช้จ่ายส่วนนี้ให้แก่โจทก์เป็นเงิน ๕๐๐ บาท โจทก์ไม่มีหนังสือแจ้งจำเลยที่ ๒ ให้ทราบถึงการผิคนัดของจำเลยที่ ๑ ภายใน ๖๐ วัน นับจากวันที่จำเลยที่ ๑ ผิคนัด จำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ค้าประกัน จึงหลุดพ้นจากดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนตลอด จนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้ บรรดาที่เกิดขึ้น

ได้รับรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยในการส่งมอบรถคืนจำเลยที่ ๑ ให้การยืนยันว่า จำเลยที่ ๑ ไม่ได้โต้แย้งคัดค้านใดๆ ดังนี้แสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติการทวงถามค่าเช่าซื้อ การบอกเลิก สัญญาเช่าซื้อ และการติดตามยึดรถคืนมีความสอดคล้องต่อเนื่องกัน โดยเฉพาะการที่จำเลยที่ ๑ คืน รถยนต์ที่เช่าซื้อโดยไม่ได้โต้แย้งคัดค้านว่า ยังไม่มีการบอกเลิกสัญญา เป็นข้อสนับสนุนให้เชื่อว่า จำเลยที่ ๑ ทราบถึงการบอกเลิกสัญญาของผู้ให้เช่าซื้อแล้ว พยานหลักฐานของโจทก์ในส่วนนี้จึงมีน้ำหนัก น่าเชื่อถือ ส่วนจำเลยทั้งสองไม่น่าสืบให้เห็นเป็นอย่างอื่น คงมีเพียงจำเลยที่ ๑ เบิกความตอบคำถามค้าน ลอยๆ ว่าไม่เคยเห็นหนังสือทวงถามบอกเลิกสัญญาเอกสารหมายเลข จ.๑๒ เท่านั้น พยานหลักฐานของโจทก์ ในข้อนี้มีน้ำหนักมากกว่าพยานหลักฐานของจำเลยทั้งสอง ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระ ค่าเช่าซื้อ ๓ งวดติดต่อกัน และผู้ให้เช่าซื้อมีหนังสือบอกกล่าวทวงถามให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อและ บอกเลิกสัญญาโดยชอบตามสัญญาเช่าซื้อเอกสารหมายเลข จ. ๑๐ ข้อที่ ๑๑.๑ แล้ว สัญญาเช่าซื้อเป็นอันเลิก กันด้วยเหตุผู้ให้เช่าซื้อบอกเลิกสัญญา จำเลยที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าขาดราคาให้แก่โจทก์ตามสัญญา เช่าซื้อข้อที่ ๑๔ แต่ที่โจทก์เรียกค่าเสียหายจากการขายรถที่เช่าซื้อไม่ได้เท่ากับค่าเช่าซื้อที่ค้างชำระนั้น เห็นว่า ราคาเช่าซื้อเป็นราคารวมของเงินลงทุนและผลประโยชน์ที่คำนวณไว้ล่วงหน้าสำหรับการลงทุน เป็นเวลา ๗๒ เดือน โดยให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อเป็นงวด จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อบางส่วน และยัง ขายรถอีก จึงเห็นสมควรกำหนดค่าขาดราคาจริงให้เป็นเงิน ๕๖,๐๐๐ บาท

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการที่ ๒ มีว่า จำเลยที่ ๑ ต้องชดใช้ค่าขาดประโยชน์การใช้สอยรถยนต์ที่เช่าซื้อให้แก่โจทก์หรือไม่เพียงใด ข้อนี้จำเลยที่ ๑ ให้การว่า ผู้ให้เช่าซื้อติดตามรถยนต์คืนก่อนสัญญาเลิก กัน โจทก์จึงไม่มีสิทธิเรียกค่าขาดประโยชน์ เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความดังที่วินิจฉัยข้างต้นว่า ผู้ให้เช่าซื้อ ติดตามรถยนต์คืนหลังจากบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อโดยชอบแล้ว จำเลยที่ ๑ จึงต้องชดใช้ค่าขาดประโยชน์ การใช้สอยรถยนต์ที่เช่าซื้อให้แก่โจทก์ แต่ที่โจทก์ขอให้จำเลยที่ ๑ ชดใช้ค่าขาดประโยชน์การใช้สอย รถยนต์นับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด ชำระค่าเช่าซื้อถึงวันยึดรถคืนเป็นเงินจำนวน ๓๖,๙๐๐ บาท เห็นว่า โจทก์นำสืบลอยล้อย ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ให้เช่าซื้อจะนำไปให้บุคคลใดเช่าหรือหาผลประโยชน์ใน อัตราดังกล่าวได้ เมื่อพิจารณาถึงส่วนได้เสียของโจทก์แล้ว เห็นควรให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าขาดประโยชน์

(๔๐ ก.)

ภายหลังผลกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ขอให้ยกฟ้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานของคู่ความทั้งสองฝ่ายแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ ยี่ห้อ โตโยต้า หมายเลขทะเบียน กค ๘๒๓ พิจิตร ไปจากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) ในราคา ๔๔๙,๐๒๙.๕๗ บาท ตกลงชำระค่าเช่าซื้อ ๗๒ งวด โดยมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกัน ยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม ตามสัญญาเช่าซื้อและสัญญาค้ำประกัน เอกสารหมายเลข จ.๑๐ และ จ.๑๑ จำเลยที่ ๑ ได้รับรถยนต์ที่เช่าซื้อแล้ว แต่ชำระค่าเช่าซื้อเพียง ๒ งวดเป็นเงิน ๑๓,๘๖๒ บาท แล้วผิดนัดตั้งแต่งวดที่ ๓ ประจำวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงงวดที่ ๕ ประจำวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เกินกว่า ๓ งวด ติดต่อกัน หลังจากนั้นผู้ให้เช่าซื้อว่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามจนได้รับรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จึงนำออกขายทอดตลาดได้เงิน ๒๘๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ ผู้ให้เช่าซื้อโอนขายสิทธิเรียกร้องทั้งหมดที่มีต่อจำเลยทั้งสองให้แก่โจทก์คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า จำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าขาดราคาแก่โจทก์หรือไม่เพียงใดข้อนี้จำเลยที่ ๑ ให้การว่าภายหลังจำเลยที่ ๑ ผิดนัดตั้งแต่งวดประจำวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ให้เช่าซื้อไม่ได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญากับจำเลยที่ ๑ ตามสัญญาเช่าซื้อข้อ ๑๑.๑ แต่ผู้ให้เช่าซื้อจ้างบุคคลภายนอกติดตามรถยนต์คืนจากจำเลยที่ ๑ และได้เข้ายึดรถในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ การติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนดังกล่าวไม่เป็นไปตามสัญญาเช่าซื้อ ถือว่าผู้ให้เช่าซื้อสละเงื่อนไขเงื่อนไขไม่ยึดถือตามสัญญาเช่าซื้ออีกต่อไป ส่วนจำเลยที่ ๑ ไม่ได้โต้แย้งคัดค้านการยึดรถยอมถือว่าผู้ให้เช่าซื้อและจำเลยที่ ๑ ต่างสมัครใจเลิกสัญญากันโดยปริยาย ไม่ใช่การเลิกสัญญาโดยผลของสัญญาเช่าซื้อเพราะเหตุผู้ให้เช่าซื้อผิดนัด ผิดสัญญาหรือผู้ให้เช่าซื้อบอกเลิกสัญญาแต่เป็นกรณีที่สัญญาเช่าซื้อเลิกกันด้วยเหตุอื่น คู่สัญญาไม่มีสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาต่อไป จำเลยทั้งสองจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าขาดราคาแก่โจทก์ เห็นว่าข้อเท็จจริงได้ความตามทางหนังสือของโจทก์ว่าเมื่อ จำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่งวดที่ ๓ ประจำวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงงวดที่ ๕ ประจำวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เกินกว่า ๓ งวดติดต่อกัน ในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ให้เช่าซื้อไม่มีหนังสือทวงถามให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อภายใน ๓๐ วัน มิฉะนั้นถือว่าเป็นการบอกเลิกสัญญา ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒ หลังจากนั้นผู้ให้เช่าซื้อว่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามจน

(๔๐ ก.)

แก๊วโจทก์ นับแต่วันผิคนัดจนถึงวันที่ได้รถยนต์คืนเป็นเงิน ๗,๐๐๐ บาท

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการที่สาม มีว่า จำเลยที่ ๑ ต้องชดใช้ค่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อเพียงใด เห็นว่า โจทก์ไม่มีใบเสร็จรับเงินค่าจ้างในส่วนนี้มาแสดง จึงเห็นสมควรกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ให้แก่โจทก์ ๒,๐๐๐ บาท

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่าจำเลยที่ ๒ ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์หรือไม่ เพียงใด ข้อนี้จำเลยที่ ๒ ให้การว่าโจทก์ไม่มีหนังสือแจ้งให้จำเลยที่ ๒ ให้ทราบ ถึงการผิคนัดของจำเลยที่ ๑ ภายใน ๖๐ วัน นับจากวันที่จำเลยที่ ๑ ผิคนัดจำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ค้าประกันจึงหลุดพ้นจากดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้บรรดาที่เกิดขึ้นภายหลัง ผลกำหนดเวลาดังกล่าวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๖๘๖ เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๖๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์(ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งมีผลใช้บังคับวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยพระราชบัญญัติดังกล่าว มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า "ในกรณีลูกหนี้ผิคนัดนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สิทธิและหน้าที่ของเจ้าหนี้และผู้ค้าประกันให้เป็นไปตามมาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้" หมายความว่า หากลูกหนี้ผิคนัดหลังจากวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เจ้าหนี้ต้องมีหนังสือบอกกล่าวการผิคนัดให้ผู้ค้าประกันทราบ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๖๘๖ แต่หากลูกหนี้ผิคนัดก่อนวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เจ้าหนี้ไม่จำเป็นต้องมีหนังสือบอกกล่าวการผิคนัดแก่ผู้ค้าประกันแต่อย่างใด คดีนี้ข้อเท็จจริงได้ความว่า จำเลยที่ ๑ ลูกหนี้ผิคนัดชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ก่อนวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ให้เช่าซื้อจึงไม่ต้องมีหนังสือบอกกล่าวการผิคนัดแก่จำเลยที่ ๒ ผู้ค้าประกัน จำเลยที่ ๒ จึงไม่หลุดพ้นจากหนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๖๘๖ จำเลยที่ ๒ จึงไม่หลุดพ้นจากหนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ค้าประกันและยอมรับผิคนดอย่างลูกหนี้ร่วม จึงต้องร่วมกับจำเลยที่ ๑ ชำระหนี้ให้แก่โจทก์

พิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินจำนวน ๖๕,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อ

ปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยทั้งสอง
ร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความให้ ๓,๐๐๐ บาท ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้
ยก

ข้อ ๒. ด้วยความเคารพต่อคำพิพากษาของศาลชั้นต้น จำเลยที่ ๑ ยังไม่เห็นฟ้องด้วยต่อคำ
พิพากษาของศาลชั้นต้น จำเลยที่ ๑ ขอประทานอนุญาตศาลขออุทธรณ์คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค
๖ ดังประธานกราบเรียนต่อศาลอุทธรณ์ภาค ๖

จำเลยที่ ๑ ขออุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ที่ศาลชั้นต้นพิเคราะห์และได้โปรดมี
คำพิพากษา “พิเคราะห์พยานหลักฐานของคู่ความทั้งสองฝ่ายแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า เมื่อ
วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ ยี่ห้อ โตโยต้า หมายเลขทะเบียน กค
๘๒๓ พิจิตร ไปจากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) ในราคา ๔๙๙,๐๒๙.๕๗ บาท ตกลงชำระค่า
เช่าซื้อ ๗๒ งวด โดยมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกัน ยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม ตามสัญญาเช่าซื้อและ
สัญญาค้ำประกันเอกสารหมายเลข จ.๑๐ และ จ.๑๑ จำเลยที่ ๑ ได้รับรถยนต์ที่เช่าซื้อแล้ว แต่ชำระค่าเช่าซื้อ
เพียง ๒ งวดเป็นเงิน ๑๓,๘๖๒ บาท แล้วผิดนัดตั้งแต่งวดที่ ๓ ประจำวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงงวดที่
๕ ประจำวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เกินกว่า ๓ งวด ติดต่อกัน หลังจากนั้นผู้ให้เช่าซื้อว่าจ้างบุคคลภายนอก
ติดตามจนได้รับรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จึงนำออกขายทอดตลาดได้เงิน
๒๘๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ ผู้ให้เช่าซื้อโอนขายสิทธิเรียกร้องทั้งหมดที่มีต่อจำเลยทั้ง
สองให้แก่โจทก์ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า จำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าขาดราคาแก่โจทก์
หรือไม่เพียงใด ข้อนี้จำเลยที่ ๑ ให้การว่าภายหลังจำเลยที่ ๑ ผิดนัดตั้งแต่งวดประจำวันที่ ๒๐ ตุลาคม
๒๕๕๕ ผู้ให้เช่าซื้อไม่ได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญากับจำเลยที่ ๑ ตามสัญญาเช่าซื้อข้อ ๑๑.๑ แต่ผู้ให้เช่าซื้อ
จ้างบุคคลภายนอกติดตามรถยนต์คืนจากจำเลยที่ ๑ และได้เข้ายึดรถในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ การ
ติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนดังกล่าวไม่เป็นไปตามสัญญาเช่าซื้อ ถือว่าผู้ให้เช่าซื้อสละเงื่อนไขเงื่อนไขไม่
ยึดถือตามสัญญาเช่าซื้ออีกต่อไป ส่วนจำเลยที่ ๑ ไม่ได้โต้แย้งคัดค้านการยึดรถยอมถือว่าผู้ให้เช่าซื้อและ
จำเลยที่ ๑ ต่างสมัครใจเลือกสัญญากันโดยปริยาย ไม่ใช้การเลิกสัญญาโดยผลของสัญญาเช่าซื้อเพราะ

เหตุผู้เข้าซื้อผิดนัด ผิดสัญญาหรือผู้เข้าซื้อบอกเลิกสัญญาแต่เป็นกรณีที่สัญญาเข้าซื้อเลิกกันด้วยเหตุอื่น
คู่สัญญาไม่มีสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาต่อไป จำเลยทั้งสองจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าขาดราคาแก่โจทก์
เห็นว่าข้อเท็จจริงได้ความตามทางหนังสือของโจทก์ว่าเมื่อ จำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเข้าซื้อตั้งแต่งวดที่ ๓
ประจำวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงงวดที่ ๕ ประจำวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เกินกว่า ๓ งวดติดต่อกัน
ในวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ให้เข้าซื้อมีหนังสือทวงถามให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเข้าซื้อภายใน ๓๐ วัน
มิฉะนั้นถือว่าเป็นการบอกเลิกสัญญา ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒ หลังจากนั้นผู้ให้เข้าซื้อว่าจ้าง
บุคคลภายนอกติดตามจนได้รับรถยนต์ที่เข้าซื้อคืนในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยในการส่งมอบรถคืน
จำเลยที่ ๑ ให้การยืนยันว่าจำเลยที่ ๑ ไม่ได้โต้แย้งคัดค้านใดๆ ดังนี้แสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติการทวงถาม
ค่าเข้าซื้อ การบอกเลิกสัญญาเข้าซื้อ และการติดตามยึดรถคืนมีความสอดคล้องต่อเนื่องกัน โดยเฉพาะ
การที่จำเลยที่ ๑ คืนรถยนต์ที่เข้าซื้อโดยไม่ได้โต้แย้งคัดค้านว่ายังไม่มีการบอกเลิกสัญญา เป็น
ข้อสนับสนุนให้เชื่อว่า จำเลยที่ ๑ ทราบถึงการบอกเลิกสัญญาของผู้ให้เข้าซื้อแล้ว พยานหลักฐานของ
โจทก์ในส่วนนี้จึงมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ ส่วนจำเลยทั้งสองไม่น่าสืบให้เห็นเป็นอย่างอื่น คงมีเพียงจำเลยที่ ๑
เบิกความตอบคำถามค้านลอยๆ ว่าไม่เคยเห็นหนังสือทวงถามบอกเลิกสัญญาเอกสารหมายเลข จ.๑๒ เท่านั้น
พยานหลักฐานของโจทก์ในข้อนี้มีน้ำหนักมากกว่าพยานหลักฐานของจำเลยทั้งสอง ข้อเท็จจริงรับฟังได้
ว่า จำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเข้าซื้อ ๓ งวดติดต่อกัน และผู้ให้เข้าซื้อมีหนังสือบอกกล่าวทวงถามให้จำเลย
ที่ ๑ ชำระค่าเข้าซื้อและบอกเลิกสัญญาโดยชอบตามสัญญาเข้าซื้อเอกสารหมายเลข จ. ๑๐ ข้อที่ ๑๑.๑ แล้ว
สัญญาเข้าซื้อเป็นอันเลิกกันด้วยเหตุผู้ให้เข้าซื้อบอกเลิกสัญญา จำเลยที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าขาดราคา
ให้แก่โจทก์ตามสัญญาเข้าซื้อข้อที่ ๑๔ แต่ที่โจทก์เรียกค่าเสียหายจากการขายรถที่เข้าซื้อไม่ได้เท่ากับค่า
เข้าซื้อที่ค้างชำระนั้น เห็นว่า ราคาเข้าซื้อเป็นราคารวมของเงินลงทุนและผลประโยชน์ที่คำนวณไว้
ล่วงหน้าสำหรับการลงทุนเป็นเวลา ๗๒ เดือน โดยให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเข้าซื้อเป็นงวดจำเลยที่ ๑ ชำระ
ค่าเข้าซื้อบางส่วนแล้วยังขายรถอีก จึงเห็นสมควรกำหนดค่าขาดราคาการให้เป็นเงิน ๕๖,๐๐๐ บาท
.....” นั้น

จำเลยที่ ๑ ยังไม่อาจเห็นพ้องด้วยต่อคำพิพากษาของศาลชั้นต้น จำเลยที่ ๑ ขอกราบเรียนต่อศาล

อุทธรณ์ภาค ๖ ว่า ราคารถยนต์ที่เข้าซื้อเงินสด ในขณะนั้น ราคาท้องตลาด ๓๕๖,๗๕๓ บาท รายละเอียดปรากฏตามสัญญาเข้าซื้อ เอกสารหมาย จ.๑๐ จำเลยที่ ๑ ครอบครองและใช้ประโยชน์เพียง ๕ เดือน ดูแลและบำรุงรักษาอย่างดี การที่โจทก์ นำรถยนต์คันดังกล่าวไปขายในราคา ๒๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นราคาที่ต่ำกว่าราคาที่แท้จริงเป็นอย่างมาก การประมูลขายรถยนต์คันที่เข้าซื้อ ควรจะได้ราคา ๓๕๐,๐๐๐ บาท ประกอบกับคดีนี้ของจำเลยที่ ๑ ได้ทำสัญญาเข้าซื้อกับธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด มหาชน โดยมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกัน ยอมรับผิดตามสัญญาค้ำประกันซึ่งได้ทำไว้กับธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด มหาชน และโจทก์ในคดีนี้ ได้รับโอนสิทธิเรียกร้องมาจาก ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด มหาชน เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ จำเลยที่ ๑ เห็นว่า

ประเด็นที่หนึ่ง โจทก์ส่งสำเนาเอกสารหมาย จ.๑ ถึง จ.๑๖ ประกอบคำเบิกความของโจทก์ ทนายจำเลยที่ ๑ ถ้ามค้าน เรื่องต้นฉบับเอกสาร ทั้งหมด จ.๑ ถึง จ.๑๖ ว่าที่ร้อยโทกิตติรัตน์ ศรีสุเทพ เป็นผู้รับมอบอำนาจช่วงโจทก์และทนายความโจทก์ เบิกความว่า ไม่มีต้นฉบับเอกสารหมาย จ.๑ ถึง จ. ๑๖ มาแสดงต่อศาลจริง ดังนั้นศาลชั้นต้นจึงไม่อาจรับฟังสำเนายานหลักฐานของโจทก์ได้ เท่ากับว่าโจทก์ไม่มีหลักฐานสัญญาเข้าซื้อและสัญญาค้ำประกันมาแสดงต่อศาล มีผลทำให้สัญญาเข้าซื้อ และสัญญาค้ำประกัน ตกเป็นโมฆะ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๗๒ วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๔๓

ประเด็นที่สอง ตามสำเนาสัญญาเข้าซื้อ หมาย จ.๑๐ ข้อ ๑๑.๑ กำหนดว่า ผู้เข้าซื้อผิดนัดไม่ชำระค่าเข้าซื้อ ๓ งวดติดต่อกัน ธนาคารจะบอกกล่าวเป็นหนังสือให้ผู้เข้าซื้อชำระค่าเข้าซื้อที่ค้างชำระ ภายในเวลาอย่างน้อย ๓๐ วัน นับแต่วันที่ผู้เข้าซื้อได้รับหนังสือ..... เมื่อจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเข้าซื้อตั้งแต่วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ เกินกว่า ๓ งวดติดต่อกัน โจทก์ต้องมีหนังสือบอกกล่าวทวงถามให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเข้าซื้อภายใน ๓๐ วัน นับแต่จำเลยที่ ๑ ได้รับหนังสือบอกกล่าว หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระค่าเข้าซื้อที่ค้างชำระให้ถือว่าสัญญาเข้าซื้อเป็นอันเลิกกัน แต่ปรากฏว่าธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด มหาชน ตามเอกสารหมาย จ.๑๒ หาได้มีหนังสือบอกกล่าวให้ทวงถามลงไปรษณีย์ตอบรับแห่งประเทศไทย ให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเข้าซื้อที่ค้างชำระแต่อย่างใด เอกสาร หมาย จ. ๑๒ เป็นเอกสารของโจทก์กล่าวอ้าง โจทก์ต้อง

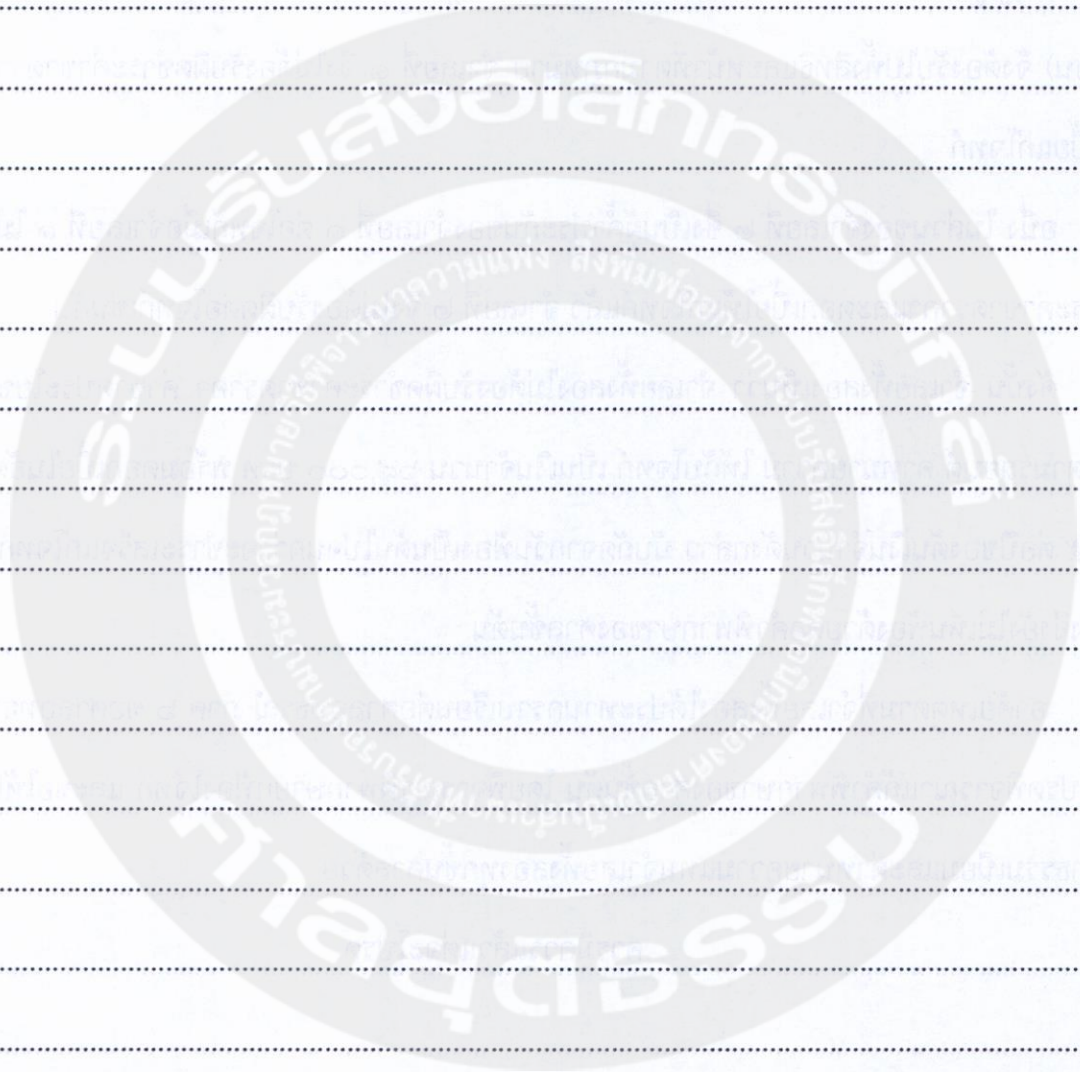
นำมาสืบให้ศาลเห็น มิใช่กล่าวอ้างเพียงลอยๆ สัญญาเช่าซื้อระหว่างธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด มหาชน กับจำเลยที่ ๑ จึงยังไม่ได้เลิกกันด้วยเหตุที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อรวม ๓ งวดติดต่อกัน การที่ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด มหาชน ได้ว่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามเฝ้ารถยนต์คัน ได้จากจำเลยที่ ๑ โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ ได้แย้งคัดค้าน จึงถือได้ว่าธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด มหาชน กับจำเลยที่ ๑ ตกลงเลิกสัญญาเช่าซื้อกันโดยปริยาย ดังนั้นเมื่อโจทก์เป็นผู้รับโอนสิทธิจาก ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) จึงต้องรับไปทั้งสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย จำเลยที่ ๑ จึงไม่ต้องรับผิดชำระค่าขาดราคาและ ดอกเบี้ยแก่โจทก์

อนึ่ง ในส่วนของจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันของจำเลยที่ ๑ ต่อโจทก์เมื่อจำเลยที่ ๑ ไม่ต้องรับ ผิดชำระค่าขาดราคาและดอกเบี้ยให้แก่โจทก์แล้ว จำเลยที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิดต่อโจทก์เช่นกัน

ดังนั้น จำเลยทั้งสองเห็นว่า จำเลยทั้งสองไม่ต้องรับผิดชำระค่าขาดราคา ค่าขาดประโยชน์ และ ค่าติดตามรถยนต์ ค่าทนายความ ให้กับโจทก์ เป็นเงินจำนวน ๖๘,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อย ละ ๑๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลย ทั้งสองจึงยังไม่เห็นพ้องด้วยต่อคำพิพากษาของศาลชั้นต้น

อาศัยเหตุตามที่จำเลยทั้งสองได้ประทานคราบเรียนต่อศาลอุทธรณ์ ภาค ๖ ขอศาลอุทธรณ์ภาค ๖ ได้โปรดพิจารณาแก้คำพิพากษาของศาลชั้นต้น โดยพิจารณาพิพากษายกฟ้องโจทก์ และขอให้โจทก์ใช้ ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความแทนจำเลยทั้งสองทุกชั้นศาลด้วย

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

(๓๓)

ท้ายอุทธรณ์

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาอุทธรณ์ โดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกันมาด้วย.....ฉบับ
และรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

ไม่เคลว คั่นเมา ราชครุ อนุรัตน์ ผู้อุทธรณ์

อุทธรณ์ฉบับนี้ข้าพเจ้า.....นายสมใจ นันทบุตร
ทนายความใบอนุญาตที่.....๒๖๒๔/๒๕๖๑.....อยู่บ้านเลขที่.....๔๓.....หมู่ที่.....๓
ถนน.....ต.รอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง.....หัวช้าง.....อำเภอ/เขต.....อุทุมพรพิสัย
จังหวัด.....ศรีสะเกษ.....รหัสไปรษณีย์.....๓๓๑๒๐.....โทรศัพท์.....๐๙๒ ๘๖๕ ๘๙๖๙
โทรสาร.....ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์.....
เป็นผู้เรียงและพิมพ์

.....ผู้เรียงและพิมพ์
นายสมใจ นันทบุตร

อุทธรณ์ฉบับนี้ข้าพเจ้า.....นายสมใจ นันทบุตร
อยู่บ้านเลขที่.....๔๓.....หมู่ที่.....๓.....ถนน.....
ต.รอก/ซอย.....ตำบล/แขวง.....หัวช้าง
อำเภอ/เขต.....อุทุมพรพิสัย.....จังหวัด.....ศรีสะเกษ.....รหัสไปรษณีย์.....๓๓๑๒๐
โทรศัพท์.....๐๙๒ ๘๖๕ ๘๙๖๙.....เป็นผู้เขียนหรือผู้พิมพ์

ทุนทรัพย์.....บาท
ค่าขึ้นศาล.....บาท
ค่าขึ้นศาลนอกคดี.....บาท
เป็นเงินรวมไม่เกิน.....บาท

ได้รับเงินค่า.....เลขที่.....ลงวันที่.....

สิ่งพิมพ์ออกจากระบบรับส่งอิเล็กทรอนิกส์ของศาลถือเป็นสำเนาที่ได้รับรองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
ผู้จัดทำ นายอัครชัย จันทรวงศ์ โดยการขอคัดและได้รับอนุญาต ณ วันที่ 29 ก.ค. 2568 เวลา 16:40 น.
ผู้ยื่นเอกสาร นางสาวศศิภานต์ จิมกรณ์ ณ วันที่ 02 เม.ย. 2566 เวลา 18:29:13 น. (กรณียื่นฟ้องคดีแล้ว 16:30 น. หรือวันหยุดราชการ ถือว่าการยื่นผลในวันทำการถัดไป)

เจ้าหน้า
(นางสาวศศิภานต์ จิมกรณ์)
เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมปฏิบัติการ
27 มี.ค. 2566